

عنوان مقاله:

عمرو الخارکی و احمد بن اسحاق الخارکی دو شاعر عربی سرای ایرانی تبار

محل انتشار:

دومین همایش ملی ادبیات تطبیقی پارسی، عربی و انگلیسی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

هادی دهقانین نصرآبادی - مدرس دانشگاه فنی و حرفه ای دانشجوی دکتری ادبیات فارسی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

خارک، از نواحی جزیرهای دریای پارس و کشور ایران است، که در عصر عباسی دو شاعر مهم را در صدف خود پروانده است، که یکی، عمرو الخارکی و دیگری احمد بن اسحاق الخارکی است که گویا هردو هجاگ ویانی قوی دست بود هاند. شعر و شاعری یکی از نمودهای زندگی اعراب، به ویژه عرب جاهلی است. عربی گویی نیز از شاخصه های مهم شعر در دوره حکمرانی خلفای عرب بر سرزمین های اسلامی است، که به اقرار تاریخ ادب فارسی و عربی؛ از زوال حکومت ساسانی تا اوایل طاهریان، و از اواسط حکمرانی طاهریان و به خصوص صفاریان، تا قرون منتهی به دوره صف ویه را شامل می شده است، و این تقسیم بندی جز در مناطق عرب نشین، مناطق پارسی زبان را نیز شامل می شده است. از نکات مهم در زندگی این دو شاعر مورد بحث هم زمانی و ادعای بزرگان ادبیات عرب مبنی بر پرگ ویی آنهاست در حالی که جز ابیاتی که در کتاب «الورقه» وارد شده است چیزی به دوران ما نرسیده است. در این پژوهش نگارنده با آوردن اشعار موجود این دو شاعر ایرانی تبار عربی سرا، به ارائه تحلیلی کوتاه از ابیات به جامانده از این دو شاعر پرداخته اند

کلمات کلیدی:

خارک، شعر عربی، عمرو الخارکی، احمد بن اسحاق، الخارکی، عصر عباسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1666608>

